

zató je treba, da se vsak nov in dober pojav te stroke gmotno podpira, ker se le takó povzdiguje domača umetnost in, goji ljubezen do národne glasbe.

Pesmi za visoki glas s spremljevanjem klavirja zložil *K. Hoffmeister*. Založil L. Schwentner. Kujigarna v Brežicah ob Savi. Cena 1 k. 50 v. Obseg: 1. Pravljica stara, stara to bila; 2. Narcisov cvet; 3. Akat. — Poročilo o teh najnovejših skladbah slovenskih, katere je skladatelj posvetil gospé Milki Gerbičevi, priobčimo prihodnjič.

Koncert »Glasbene Maticе«. S prijaznim sodelovanjem opernega pevca g. *J. K. Tertnika*, ki je, kakor znano, angažiran na dvornem opernem gledališči v Mannheimu, priredila je „Glasbena Matica“ dné 8 t. m. poslednji koncert te dóbe, na katerem so se pele zgolj národne slovenske pesmi, in sicer v koncertni, umetniško dovršeni obliki. Jedno izmed njib, „Kdo bi zmerom tožen bil“, harmoniziral je p. *H. Sattner*, drugo „V ovi crni gori“, národno pesem belokranjsko, znani nabiratelj slovanskih národnih pesmij *L. Kuba*, vse druge pa *M. Hubad*. Bili so to moški zbori: „Stoji, stoji tam Beligrad“, „Ko b' sodov ne b'lo“, „Zmiraj vesel“, „Mi smo lovci“ in mešani zbori „Je pa davi slan'ca pala“, „Prišla je miška“, „Luna sije“, „Bratci, veseli vsi“, „Ljub'ca, povej“ in „Škrjanček poje, zvrzoli.“ — Duhovit glasbenik, položil je g. Hubad v te preproste pesmi toliko umetniške lepote, da jih je mnogoštevilno občinstvo poslušalo uprav navdušeno od kraja do konca. Najlepši sta bili pač „Je pa davi slan'ca pala“ in „Ljub'ca, povej“. — Operni pevec g. Tertnik se ponaša z velikanskim glasom in umetniško premissljenim, skrbno niansiranim predavanjem, zatorej se ni smeti čuditi, da je občinstvo z viharno pohvalo odlikovalo pevca-umetnika, ki osvetljuje národ slovenski daleč v tujini. Pel je g. Tertnik skladbe Gerbičeve, Nedvčedove in Foersterjeve ter Griegovo svetovnoznanó pesem „Ljubim te“. — Poslednji koncert „Glasbene Maticе“ ni samo upravičil vseh nádej, nego jih daleč presegel. Našemu glasbenemu zavodu bodi torej posebno priznanje in častitanje.

XXVIII. véliki zbor »Maticе Slovenske« je bil dné 7. m. m. po vzporedu, katerega smo že priobčili. Predsedoval je g. prof. *Fr. Levce*, iz čegar lepega nagovora, posvečenega spominu pokojnega kanonika prof. Marna, posnemljemo, kolike zasluge si je Marn pridobil za »Maticó Slovensko«. Pod njegovim osemletnim predsedništvom je prišla »Matica« v pravi tir, zakaj število društvenikov se je od leta 1884. do lani malone podvojilo, društvena imovina se je pomnožila za več nego 5000 gld., uredilo se je gospodarstvo z društvenim imenjem, poskrbelo se je, da redno izhajajo društvene knjige, in končno, izboljšala se je vsebina teh knjig. — Društveniki so na poziv predsednikov vstali s sedežev, da takó počasté spomin pokojnega predsednika. — Jako korenito je potem društveni tajnik g. *E. Lah* poročal o društvenem in odborovem delovanji minulega leta. Ker je naš list itak sproti naznanjal važnejše stvari o »Matici Slovenski«, pristavljamo samó, da je obči zbor poročilo g. Laha vzprejel odobrujé na znanje. — Takisto se je vzprejel račun o društvenem novčnem gospodarstvu v dóbi leta 1892., katerega so že odobrili računski pregledovalci gg. *Fr. Bradaška*, *K. Žagar* in *G. Pirc*. »Matica« je imela v 28. društvenem letu dohodkov v gotovini 13968·26 gld., troškov pa 13166·26 gld., torej je prebitka 802 gld., kateremu je še prišteti 11843 gld. v obligacijah. Vse imenje je znašalo koncem 1892. leta 56111·19 gld. proti 55719·41½ gld. z dné 31. grudna 1891. leta, torej se je pomnožilo za 39177½ gld. »Matica« je oskrbovala Jurčič-Tomšičevo ustanovo v znesku 2778·12 gld. in hranila depozita ljubljanske čitalnice v znesku 1000 gld., odbora za Bleiweisov spomenik v znesku 2805·59 gld. in odseka za spomenik dr. E. H. Coste v znesku 1410·13 gld. Proračun za leto 1894. kaže 7835·90 gld. dohodkov in 7606·04 gld. troškov, torej je prebitka 229·86 gld. — Računski pregledovalci se zopet izvolijo, nató pa se odobri proračun brez razgovora.

Pri dopolnilnih volitvah se zopet izvolijo gg. *Peter Grasselli, dr. Jožef Lesar, Ivan Navratil, Andrej Praprotnik, Simon Rutar, Feliks Stegnar, Luka Svetec, Jožef Šuman, Ivan Vavrù* in *Anton Zupančič*, namesto kanonika prof. *Marna* pa g. *Alojzij Tavčar*.

V imeni odborovem poroča nató ravnatelj g. *Ivan Šubic* o načrtu novim pravilom »Matica Slovenske«, ki se po daljšem razgovoru vzprejmó neizpremenjena, samó § 8. se po predlogu g. dekana *Ivana Vesela* izpremeni takó, da se bode občí zbor sklicaval namesto v prvi četrtini v prvi polovici vsakega leta.

Tristoletnica zmage pri Sisku se je praznovala dné 22. m. m. v Ljubljani s primerno šolsko slavnostjo in ljudsko veselico. V spomin na to veličastno zmago sta izšla v posebnih knjižicah dva slavnostna spisa; prvega je v slovenskem jeziku spisal g. *A. Koblar*, drugega pa v nemškem jeziku g. *P. pl. Radics*. Obe brošurici sta okrašeni z dvema slikama in imata v dodatku nekaj pesmij, primernih prazniku. — Znani skladatelj g. *A. Foerster* je pri tej priliki zložil iz národnih pesmij »Kranjsko slavnostno koračnico«, ki je izšla pri Bambergu v Ljubljani. Krasno delo si je pridobilo neomejeno priznanje. Cena 60 kr.

K prvemu sešitku slovensko-nemškega slovarja Wolfovega. *bistre* m. der Wassertrieb. — *brásko* adj., rabi se tudi kot subst. svinjsko, brasko mesó; z braskim si zabeljavajo. — *brček* m. košček lesá, ki se deva v zajko vojke, katero ima živina okrog vratú. — *brjava* f. greuki ukus, katerega ima ravnokar zavreto vino. — *bubljáti*: puran bubljá, take glasove dela, kadar vozi »kočijo«. — *ceplé* m. der Pfropfreis, a *cépil* m. der Dreschflegel; pri nas (Mursko polje) dela naglas natančno razliko.

Jos. Freuensfeld.

Prešèren v nemškem prevodu. „Oesterreichisch-Ungarische Revue“ je prinesla v osmem letniku (1893) t. j. v 14. zvezka 2. sešitku v oddelku „Oesterreichisch-Ungarische Dichterhalle“ na straneh 146.—148. nemški prevod nekaterih Prešèrnovih sonetov. Ker je „Zvon“ doslej najvestneje zabeležil vsak nov pojav iz „prešèrnoslovja“, mislim, da mu ustrezem, ako ta prevod do pičice natančno prepisem ter mu ga pošljem v ponatisek Evo ga!

Sonette von Franz Prešèrn.

Aus dem Slovenischen übersetzt von Ludwig Waldeck. Wien.

O Vèrba . . .

O Heimatdorf, Du liebster Ort auf Erden,
O Vaterhaus, wär' ich Euch treu geblieben,
O hätt' ich nie, von Wissensdurst getrieben,
Verlassen Euch, um — ruhelos zu werden!
Ich wüsst' es nicht, wie alle Hoffungsblüten
Die herrlichsten, vom Gift der Täuschung sterben;
Ich glaubte noch an mich, müsst' nicht verderben,
Ein Spiel der Stürme, die im Innern wüthen!
Ein treues Herz und arbeitsame Hände —
Das Heiratsgut der Jungfrau aus dem Volke —
Sie hätten mich beglückt bis an mein Ende;
Mein Lebenskahn wär' still dahingeschwommen,
St. Marcus hätte vor der Hagelwolke
Und Feuer mir mein Hab in Schutz genommen!